

زندگی مقدس: پادشاهی کشیشان

زر استیژن

تقدس دارای دو بخش متمایز- یعنی هم "جدا از" و همچنین "تخصیص" است. ما این ایده را در شماره قبلی مجله روزانه پرس آن بررسی کردیم. چالشی که ما با آن دست و پنجه نرم می‌کردیم که «جدایی از ناپاک» را با «تعهد» به دوست داشتن همسایه ای که ممکن است ناپاک باشد در دنیا بودن، اما از دنیا نبودن است. نه در راه "مقدس تر از تو" مانند سران کاهنان و کاتبان و فریسیان که از آن سوی دیگر جاده می‌گذشتند.

زیرا مسئله این است که وقتی دین جدایی شما را از دوست داشتن خود باز می‌دارد همسایه، پس باید دین خود را تغییر دهد. ما باید بیشتر شبیه عیسی باشیم، دوست او باج گزاران و گناهکاران - هم تاثیرگذار و هم آموزنده است. ما باید هر دو نور جهان، و نمک زمین باشیم.

پس چگونه می‌توانیم به دستور ملک‌صدق مانند عیسی کاهن باشیم و نان و شراب بیرون بیاوریم به کسانی که در نبرد روزانه می‌جنگند و لزوماً خونین و مجروح هستند.

کاهنان عهد عتیق

این ایده کهانت ما، بدون تعجب، ریشه در فصل‌های اولیه پیدایش دارد. ما باغی داریم که معبد است، زیرا خدا انتخاب می‌کند که در آنجا با انسان زندگی کند. از آنجایی که بدنهای ما معابد روح القدس است، خدا انتخاب کرد که با انسان در باغ عدن ساکن شود. در این باغ معبد اولین کشیشی بود، کشیشی که به او دستور داده شد «لباس بپوشید و را نگه دارید» و همان دو کلمه عبری آباد و شاما نیز از آن کاهنان و لاویان در اعداد و تثنیه استفاده می‌شود. نقش آدام به عنوان یک کشیش «خدمت و اطاعت» بود. در باغ به همان شیوه ای که کاهنان لاوی باید در معبد «خدمت و اطاعت» می‌کردند. با این حال، کشیشی که خدا در نظر گرفته بود فقط به لاویان محدود نمی‌شد. در خروج 19، خداوند در کوه سینا با بنی اسرائیل عهد می‌بندد و به وسیله موسی به آنها می‌گوید:

پس اکنون اگر صدای من را اطاعت کنید و به عهد من نگاه دارید، از میان جمیع قوم‌ها ملک خاص من خواهید بود، زیرا تمام زمین از آن من است. و تو برای من یک مملکتی از کاهنان و ملتی مقدس خواهید بود.

(خروج 19: 5، 6)

توجه داشته باشید که او نمی گوید "پادشاهی با کاهنان"، با اشاره به لایوان، بلکه می گوید "پادشاهی کاهنان". تمام قوم اسرائیل باید کاهنیت خدا برای ملتها در اطراف آنها باشند- نمایشی به جهان زندگی مقدس در حضور خدا، و نمونه ای زنده از اینکه چگونه مردمی که قوانین خدا را رعایت می کنند در هماهنگی با یکدیگر و مراقبت برای یکدیگر زندگی می کنند. آنها ملتی بودند که - با توکل به خدا در بیابان - دریافته اند که او کسی که زیاد جمع کرد اضافه نداشت و کسی که کم جمع کرد کمبودی نداشت. (خروج 16: 18)

ر هب ری معنوی

اگر به کاهنان و لایوان به عنوان نمونه هایی از زندگی مقدس نگاه کنیم (آنگونه که باید داشته باشند بوده است)، 2 تواریخ 31 فهرست مفیدی از فعالیت های کشیشی را در اختیار ما قرار می دهد، جایی که نویسنده ثبت می کند .که،

حزقیا طبقات کاهنان و لایوان را بر اساس وظایفشان به عنوان کاهن و لایوی به گروههایشان تقسیم کرد تا قربانی های تمام سوز و قربانیهای رفاقت تقسیم کنند و نزد دروازه های اردوی خداوند خدمت کرده، شکرگزاری و ستایش نمایند. (بوم تواریخ 31: 2)

مسئولیت کاهنان خدمت خداوند و خدمت یکدیگر بود. قربانی هایی برای خداوند و قربانی از خود برای مردم بگذرانند. برای خدمت خداوند و به مردم خدمت کنند. و سپاسگزاری و ستایش خدا - تمام فعالیت هایی که می توانیم مربوط به کشیش امروز ما است. ملاکی 2 همچنین در یک قطعه معروف به ما می گوید که

لب های یک کشیش باید معرفت را حفظ کند و مردم باید از او راهنمایی بگیرند زیرا که او پیام آور خداوند لشکرهای است. (ملاکی 2: 7)

حفظ دانش و دادن تعالیم الهی نیز از وظایف روحانی است که با آن آشنا هستیم.

قضاوت عادلانه و عدالت

اما علاوه بر مسئولیت های روحانی کشیش، جنبه انسان دوستانه نیز داشتند همچنین مسئولیت هایی که اغلب از آنها غافل می شویم. نقش آنها فقط مربوط به خدمت در معبد نبود، بلکه فراتر از آن به مسائل عملی

عدالت اجتماعی، از نظر عدالت، قضاوت و عدالت برای افراد ضعیف، محرومان و حاشیه نشینان جامعه - کسانی که در کتاب مقدس به عنوان فقیر، غریبه، یتیم و بیوه شناخته می شوند گسترش یافت.

به طور خاص، اعداد 35 به ما می گوید که آنها مسئول نظارت بر شهرها بودند پناه بگیرد تا قصاص قتل عمد گرفته نشود. آنها به عنوان قاضی مردم برای حمایت از قانون، و اجرای عدالت در مورد ستمدیدگان عمل کردند. آنها قرار بود خداوند را برای داوری او - پس از اوریم و ثومیم - در رهبری مردم و پیروی از قانون او پرس و جو کنند.

علاوه بر این، تثنیه 26 می گوید که آنها مسئول جمع آوری عشر تمام محصول، و سپس توزیع آن محصول - بودند. نه تنها به لاویان، بلکه همچنین، باز هم به غریبه، یتیم و بیوه ای که در میان آنها زندگی می کند. مستقیم مسئول مراقبت از فقرا در جامعه خود هستند. و فقرا می دانستند که به دنبال آن تدارکها باشند.

من فکر می کنم همه ما با وظایف روحانی کشیشی خود راحت هستیم، اما این مسئولیت های بشردوستانه عدالت اجتماعی و تأمین فقرا است که ما شاید کمتر مشتاق در آغوش گرفتن باشیم. چیزهایی که به راحتی با سنت های دین ما همخوانی دارد خوب است، اما چیزهایی که ما را ملزم می کند دستمان را کثیف کنیم و خودمان را محروم کنیم، اغلب به طرز ناراحت کننده ای به یک طرف گذاشته شده اند.

عزرا نمونه ای عالی از کشیشی است که در هر دو فعالیت معنوی نقش خود دخیل است، اما همچنین جنبه های عملی بشردوستانه جامعه اسرائیل است. می خوانیم که عزرا دلش را بر مطالعه نهاد شریعت خداوند و برای انجام آن و تدریس قوانین و احکام آن را در اسرائیل قرارداد. و بنابراین او شریعت را به مجلس آورد و در حضور مردان و زنان خواند، و باعث شد آنها آن را درک کنند. فعالیت های بزرگ کشیشی: خواندن کلام خدا و مطالعه کتاب مقدس است.

و سپس ما تمایل داریم که آن را به همان حال رها کنیم.

اما کار او به وضوح به همین جا ختم نشد. عزرا و نحیا در آن زمان نقش مهمی برای دعا مردم و بستن عهد کتبی برای انجام کارهای عملی زیرداشتند:

- خود را به عنوان یک قوم مقدس جدا کنند.
- در روز سبت معامله نکنند.
- تمام بدهی های فقرا در سال هفتم بپردازند.
- اولین میوه ها و دهک ها از مردم بگیرند.
- از خانه خدا (یعنی خاندان خدا) غافل نشوند.

- ستایش و سرودهای شکرگزاری بخوانند.
- به وظیفه خود در توزیع به برادران خود عمل کنند.

خدا اهمیتی نمی دهد که ما چقدر کلمه را می خوانیم و مطالعه می کنیم اگر کاربردی نداشته باشد در ما که مردم مقدس هستیم - مردمی که بدهی های فقرا را آزاد می کنند، مردمی که از خاندان خدا و افرادی که بین برادرانشان توزیع می کنند غافل نمی شوند. این انتقادی جنبه ای از نقش کاهنان در عهد عتیق است.

روحانیت ما

اما در عهد جدید چه می یابیم؟ پطرس رسول این کاهن را می گیرد موضوع فصل دوم از اولین رساله اش وقتی می گوید :

شما خود، مانند سنگهای زنده، به عنوان خانه ای روحانی ساخته می شوید تا کاهنانی مقدس باشید، قربانی های روحانی مقبول خدا را تقدیم کنید. (اول پطرس 2: 5)

می گوید در آیه 5 و سپس در آیه 9 به نقل از خروج 19 می فرماید :

اما شما ملتی برگزیده و مملکتی از کاهنان و امتی مقدس و قومی که ملک خاص خدا هستید، تا فضایل او را اعلام کنید که شما را از تاریکی به نور حیرت انگیز خود فرا خوانده است. (اول پطرس 2: 9)

اگر ما کشیش هستیم - یک کشیش سلطنتی - چه زمانی کشیش شدیم؟ پطرس توضیح می دهد که در غسل تعمید ما، درست مانند خداوند عیسی مسیح بود. او در دوم قرن تیان 1 می گوید که خدا ما را به روح القدس مسح کرده است. و در نتیجه ما مسح، ملکوت او هستیم.

کشیشی و در نهایت، ما تحقق این کشیش سلطنتی را در مکاشفه، جایی که یوحنا عیسی را در فصل 1 توصیف می کند.

که ما را دوست دارد و با خون خود ما را از گناهان ما رها کرده است از ما پادشاهی کاهنان برای خدا و پدرش ساخت که جلال و سلطنت تا ابدالابد از آن او باد. (مکاشفه 1: 5، 6)

و دوباره، هنگامی که مقدسین آواز جدیدی برای بره می خوانند و می گویند:

سزاوار هستی که طومار را بگیری و مهرهایش را بگشایی زیرا کشته شدی و به خونت تو از هر قبیله و زبان و قوم و مردم را به خدا فدیة دادی. و آنها را برای خدای ما پادشاهی کاهنان قرار دادی و بر زمین سلطنت خواهند کرد. (مکاشفه 5: 9، 10)

این امید نهایی ما: زندگی و سلطنت با او است. با این حال، نقش ما به عنوان کشیش قبلاً آغاز شده است. ما در حال حاضر یک کشیش مقدس - نه در آینده هستیم. و بنابراین ما باید از رهبر ما، کاهن اعظم ما، خداوند عیسی مسیح الگوبرداری کند.

کهنات عیسی

پطرس در اعمال رسولان 10 می گوید که خدا عیسی ناصری را با روح القدس و قدرت مسح کرد. او نه به دستور لاوی، بلکه پس از آن به عنوان پادشاه-کاهن - مسیحا - مسح شد. دستور ملک‌یصدق که برای گرسنگان و مجروحان نان و شراب آورد. و همینطور می خوانیم که عیسی در تمام شهرها و روستاها رفت و در کنیسه های آنها تعلیم داد - بشارت پادشاهی - و هر بیماری و مصیبت زده شفا داد. با باجگیران و گناهکاران غذا می خورد، جذامیان را لمس می کرد، با غیریهودیان صحبت می کرد زنان، خدمتکاران رومی را شفا داد، روسپی ها را بخشید و شام را با جمع کننده مالیات صرف کرد. او به محرومان و منحوسان جامعه عشق می ورزید زیرا مژده از ملکوت خدا مخصوصاً برای آنها بود. و در نتیجه همه مردم دور هم جمع شدند به طوری که حتی وقت خوردن هم نداشت.

فکر می‌کنم ارزش این را دارد که فکر کنیم چرا ما هرگز چنین مشکلی - ازدحام شدن جمعیت را نداریم. شاید به این دلیل است که ما فقط نیمی از بسته کشیشی خود را به آنها پیشنهاد می کنیم؟ غذای معنوی برای کسانی که در واقع گرسنه و سرد به رختخواب می روند. می بینید، مردم اهمیتی نمی دهند که چقدر می دانید تا زمانی که بدانند چقدر اهمیت می دهید. کهنات عیسی شامل هر دو مراقبت و دانش است.

در مقابل عیسی، فریسیان بودند که به سادگی نمی توانستند کشیشی این غیر لاوی را درک کنند و در متی 9 به شاگردان عیسی گفتند: «چرا معلم شما با مالیات جمه کنندگان و گناهکاران غذا می خورد؟» اما وقتی عیسی آن را شنید، گفت: «کسانی که خوب هستند، نیازی به پزشک ندارند، اما کسانی که بیمار هستند.

خیمه وزارت او در بیمارستان های جامعه، سرپناه ها و پناهگاه ها ضعیف و بی خانمان بود.

و سپس عیسی از هوشع 6 برای آنها نقل کرد و گفت: بروید و معنی این را بیاموزید. من آرزوی رحمت داشته باشم نه قربانی. و اگر برویم و همانطور که عیسی دستور داد یاد بگیریم و به این آیه نگاه کنیم. در متن، خواهیم خواند، ای افرایم و یهودا با شما چه کنم؟ عشق تو مثل صبح است ابر مثل شب‌نمی که زود می رود [...]. زیرا من آرزوی رحمت نه قربانی دارم. عیسی همین را می گوید مناسب دینی بدون رحم مانند شب‌نمی است که با گرم شدن هوا تبخیر می شود. عشق معنوی از خدا بدون عشق انسان دوستانه به همسایه ما

مانند غباری است که در روز می سوزد داغ می شود. این نوع کشیشی متفاوت از آنچه فریسیان به دیدن آن در صدوقیان در عبادت معبد عادت داشتند.

کشیش ناصری

با این حال، حتی بر اساس شریعتی که فریسیان با آن آشنا بودند، فقط اینطور نبود نوادگان هارون که می توانستند به فعالیت های کشیشی بپردازند. قانون نیز تدارکاتی خاص است برای هر کسی که مایل بود نقش یک کشیش را بر عهده بگیرد تا امتیاز فقط به لایوان محدود نشود. اعداد 6 در مورد نذر ناصری به ما می گوید.

و خدا به موسی گفت: «با بنی اسرائیل صحبت کن و به آنها بگو: «هر وقت که باشد مرد یا زن نذر ویژه ای، نذر نذیره می کنند، تا خود را نزد خداوند، و خود را مقدس سازد.» (اعداد 6: 1-2)

این نذر ویژه جدایی به ما بینش بزرگی نسبت به آنچه خدا فکر می کند خاص است می دهد. این کلمه "خاص" همان کلمه ای است که در مورد معجزه هنگام اشاره به شگفت انگیز یا محشر استفاده می شود. کارهای خدا و بنابراین، در نظر خدا، نذر نذیره به انجام معجزه نزدیک است همانطور که یک انسان می تواند بیاید. نذر نذیره یک نذر فوق العاده شگفت انگیز و ویژه است که زن یا مرد می توانند با تقدیم زندگی خود در خدمت وقف به خداوند، از آن استفاده کنند.

این زندگی ناصری شامل چه چیزی بود؟ خب، پنج شرط خاص مرتبط با ناصری بودن وجود داشت:

- بدون شراب یا نوشیدنی قوی یا سرکه یا آب انگور یا انگور یا کشمش یا دانه انگور یا پوست انگور، هر چیزی که با انگور مرتبط باشد.
- قرار نبود تیغی روی سر بیاید، بنابراین باید اجازه می دادید موهایتان بلند شود.
- نزدیک شدن به جسد مرده، حتی برای خانواده، ممنوع است تا خود را نجس نکنند.
- در تمام روزهای جدایی خود برای خداوند مقدس باشید.
- و نخوردن چیز ناپاک است.

حالا باید توجه می کردید که در نذری تشابهات بسیار واضح و قوی رمز تقدس نذر به کاهنان لاوی وجود دارد. در بسیاری از احترامات تقریباً یکسان هستند. ناصری بودن اساساً کشیشی برای غیر لایوانی است که مایل به خدمت به خداوند هستند. هم مرد و هم زن نمونه بالقوه این رفتار در لوقا 2 است، جایی که آن، نبی از قبیله آشیر - نه لاوی - بیوه ای 84 ساله بود که از آن معبد، خدمت به خدا با روزه و دعا شب و روز

جدا نشد. و بنابراین سنت یهودی دارد که ناصریان به عنوان کاهن برای مردم ناپاک که خارج از اردوگاه بودند خدمت می کردند لایوان به دلیل عهد مقدسشان اجازه خدمت نداشتند .

کاربرد معنوی این برای خود ما این است که این دعوت ما به عنوان غیر لایوی کاهنان خدا است: قبول این نذر ویژه ناصری - نذر خدمت، نذر تقدس است. مقدس بودن خارج از اردوگاه، جایی که جذامیان و فقرای جامعه خود را پیدا کردند .

ملکیصدق ناصری

پس یک کهنات مقدس ناصری پس از دستور ملکیصدق برای ما چگونه است؟ امروز؟ خب، همانطور که انتظار دارید، جنبه های مختلفی در آن وجود دارد. ما باید پیشکش بیاوریم مطابق رومیان 12: 1 خود را به عنوان قربانی زنده به خدا معرفی کنیم. ما باید از همه چیزهای ناپاک از هر ظاهر شیطانی پرهیز کنیم (اول تسالونیکیان 5). ما باید واسطه هایی برای پیوستن مردم به خدا، مانند نام لایوی باشیم. ما متعلق به خدا هستیم و خودمان نیستیم (اول قرنتیان 6)، زیرا با قیمتی مانند لایوان با نصف متقال حرم آن خریداری شده ایم (اعداد 3). این منصب کشیشی یک هدیه خدمت، مانند هدیه خدمت لایوان است (شماره 18). و ما در میان مردم هیچ قسمت و قرص و ارثی نداریم، زیرا خداوند قرعه و میراث ماست (همچنین شماره 18). ما باید مراقب مردم در شهرهای پناهنده باشیم (اعداد 35) و با دهک خود به فقرا غذا می دهیم (تثنیه 26). ما باید صدایمان را در آواز با شادی برای خداوند بلند کنیم (2 قرنتیان 31). و ما باید کاری کنیم که آنها قرائت خدا را بفهمند مانند آنچه در نحما 8 انجام دادند، به مردم بگوئید و معاشرت با لایوان آموزش دهید در عهد عتیق هنوز برای ما قابل استفاده است.

کشیشان در کلیساها

اکنون، ما کشیشی جداگانه نداریم، مانند کلیساهای دیگری که ادامه داده اند مدل پادشاهی با کشیشان اما این بدان معنا نیست که ما پادشاهی کشیش نیستیم. به ویژگی های کشیش های امروزی در کلیساها فکر کنید و ببینید آیا نمی توانیم به راحتی با آنها نیز تشخیص دهیم.

آنها اعضای یک نظم خاص از مردم هستند. و ما هم همینطور. آنها به راحتی قابل شناسایی به عنوان متعلق به کلیسا و همینطور باید باشیم. آنها مسئول یک گله مردم هستند و برای کمک به آنها آموزش دیده اند. و ما هم همینطور. آنها رابطه نزدیکی با خدا دارند و باید برای مردم دعا کرد و ما هم همین طور. آنها از

کتاب مقدس آگاهی خوبی دارند و قادر به تدریس هستند و ما هم همینطور. آنها تعهدی تمام وقت برای خدمت به خدا و کلیسا دارند. و ما هم همینطور.

پس چرا از اینکه خودمان را کشیش بنامیم طفره می رویم؟ آیا به خاطر کلیساهاست؟ این نقش روحانی دقیقاً ما باید چگونه باشیم؟ ممکن است وزارت آنها یک وزارتخانه پولی باشد، اما اینطور است با این حال، همان دعوت ماست - پیروی از کاهن اعظم ما.

برخی از کشیشان بسیار معروف کلیسا وجود دارند که در جامعه ما نقش فعالی داشته اند دنیایی که احتمالاً فکر نمی کنیم می توانیم یا شاید باید با آن ارتباط برقرار کنیم. مثلاً، دزموند توتو یک کشیش آفریقای جنوبی بود که به خاطر فعالیتش به عنوان یک ضد آپارتاید و انسان شناخته می شد فعال حقوق بشر علیه نژادپرستی مارتین لوتر کینگ جونیور کشیش و فعال آمریکایی بود که همچنین به برجسته ترین سخنگوی و رهبر جنبش حقوق مدنی آمریکا تبدیل شد علیه نژادپرستی. این دو کشیش اصلاحات اجتماعی را برای مردم ستمدیده خود به وجود آوردند شجاعت و اعتقاد باورنکردنی به آنچه برای جامعه عادلانه و درست است.

آنها از فعالان عدالت اجتماعی بودند.

ما احتمالاً فکر می کنیم که این ربطی به کشیش ما ندارد، اما آنها چگونه هستند برای مردم خود انجام دادند، تفاوتی با آنچه استر برای مردم خود انجام داد؟ فکر نمیکنم فرق داشته باشه اصلاً در واقع، دقیقاً همین طور است. مسئله این است که ما تصمیم می گیریم با آنها ارتباط نداشته باشیم - یا در واقع، به استر - به عنوان نمونه های مرتبط برای خودمان. اما، می بینید، استر نوعی مسیح است. و اگر ما از عیسی پیروی کنید، پس باید به او به عنوان نمونه ای برای تقلید در دفاع از او نگاه کنیم مظلوم

با این حال، یک مانع اضافی وجود دارد که باید بر آن غلبه کنیم - طبقه بندی عدالت اجتماعی به عنوان سیاست و بنابراین، مشکل ما نیست. استر این روش را امتحان کرد با مردخای و وقتی که در فصل 4 به او گفت، چه کسی می داند، هیچ کدام از آن را نداشت. برای چنین زمانی به سلطنت رسیده اند. هر یک از ما از طرف خداوند در جایگاه قرار گرفته ایم هنگامی که قوم او صدایی ندارند و خونشان از زمین به سوی فریاد می زند، برای قوم او سخن به او بگو.

جالب است که ما به سرعت می گوئیم: "ما باید از خدا نه از مردم اطاعت کنیم" (اعمال رسولان 5: 29). وقتی صحبت از خدمت سربازی می شود. اما به نوعی آن را یک نقل قول نسبتاً ناخوشایند می دانیم برای مسائل عدالت اجتماعی که در واقع سیاق دقیق تر آن آیه است. ما نمی خواهیم خودمان بمیریم، اما به نظر می رسد که مایل به کشتن دیگران هستیم، درحالی که به طرف دیگر جاده نگاه می کنیم و گذر می کنیم.

و بنابراین ما به بیانیه مقاله قبلی در مورد زندگی مقدس امروز باز می گردیم، که وقتی دین شما را از دوست داشتن همسایه باز می دارد، باید دین خود را تغییر دهید. من فکر می کنم که ما اساساً باید دین خود را در این مورد تغییر دهیم، زیرا به وضوح مانع از دوست داشتن همسایه مان می شود.

اجازه دهید ما جلو برویم

بنابراین، برای خلاصه کردن کاهنیت به طور خلاصه، ملکیدق ناصری چیست؟ شگفت انگیز است نذر ویژه جدایی از خداوند توسط شخصی که زندگی خود را در خدمت وقف می کند. این یک گزینه کشیشی برای غیرلاویانی، چه مرد و چه زن که مایل به خدمت خداوند هستند. این یک کاهن سلطنتی برای همیشه به دستور ملکیدق، آوردن نان و شراب برای گرسنه و مجروح این کاهنانی برای خدمت به افراد ناپاک در خارج از اردوگاه است. این یک کهنات ناصریان مقدس که ناپاک را مانند نمک زمین لمس کردند. کشیشی در خدمت به افراد نافرمان جامعه که به حاشیه رانده، محروم و تحت ستم است. این کهنات ما به دستور ملکیدق و در راه ناصری است. مطمئناً آسان نیست. کثیف شدن و عرق کردن و بدبو شدن برخلاف تمایلات طبیعی ماست و بنابراین از فداکاری و دعا و قدرت روح القدس خواهد بود که با ما کار می کند تا بیشتر شبیه کاهن اعظم قهرمان ما، خداوند عیسی مسیح باشیم.

بیاید با بخشی از نویسنده عبرانیان، که به وضوح ما را توصیف می کند، پایان دهیم کشیشی در فصل 13، هنگامی که می گوید:

ما قربانگاهی داریم که خدمتگزاران خیمه حق خوردن برای اجساد آن حیواناتی که خونشان را به محراب می آورند را ندارند کاهن اعظم به خاطر گناه بیرون از اردوگاه سوزانده می شوند. بنابراین، عیسی نیز به او می تواند مردم را با خون خود که در بیرون دروازه رنج کشیده تقدیس کند. بنابراین، اجازه دهید به جلو برویم او در خارج از اردوگاه، سرزنش خود را تحمل کرد. (عبرانیان 13: 10-13)

و سپس فداکاری هایی را که باید بیاوریم را شرح می دهد.

پس بیاید پیوسته قربانی حمد خدای خود را تقدیم کنیم. این ثمره ماست لب، از نام او تشکر می کند. و نیکی کردن و شریک شدن را فراموش نکن، زیرا با اینان قربانی خدا راضی است. (عبرانیان 13: 15-16)

اینها فداکاری های کاهنیت مقدس ناصری است: نیکی کردن و شریک شدن. با چنین فداکاری، خدا راضی است. اینها جنبه های بشردوستانه نادیده گرفته شده کشیشی ما هستند: عدالت اجتماعی را برای

ستمديدگان به ارمغان بياوريم و دهک محصول خود را براي فقرا بياوريم . ما يک کهانت سلطنتي، يک ملت مقدس، يک پادشاهي از کاهنان براي خدای ما هستند . بنا بر اين، اجازه دهيد به جلو او در خارج از اردوگاه برويم تا نيکي کنيم و شريک شويم . آمين .